
Klíčovým zážitkem byla ruleta a black jack

Klíčovým zážitkem byla ruleta a black jack

aneb sociologové sociologům

Poznat budoucí kolegy, dovědět se něco o škole, odpočinout si, poslechnout si pár přednášek a zapojit se do činností, které se nenabízejí každý den. Víkendový seznamovací kurz pořádají pro nastupující prváky jejich starší kolegové na Institutu sociologických studií. Terra Incognita ([webová stránka projektu](#)) se konala už dvakrát, pokaždé pro zhruba stovku účastníků. O víkendovém iniciačním kurzu a dalších aktivitách několika studentů ISS jsem si povídala s Jakubem Chourem, studentem 4. ročníku sociologie na FSV. Kuba má za sebou zkušenost instruktora v teambuildingové agentuře Česká cesta, v současnosti pracuje jako konzultant ve firmě, která se zabývá školením manažerů a zaměstnanců v oblasti zpětné vazby a koučování.

Redakce: Terra Incognita, Země neznámá, je tedy takovou službou starších studentů sociologie těm mladším?

Jakub: Ano. Základem našeho týmu jsou studenti sociologie. Terra Incognita (TI) je akce pro víc než stovku lidí, hlavně prváky, ale i několik studentů dalších ročníků sociologie na FSV. Organizační tým se při přípravě iniciačního víkendu rozroste až na dvacet lidí. Pořádáme ale ještě jiný kurz, který je delší a pro méně účastníků. I na něj jezdí hlavně sociologové, koná se na podzim a jeho název se každý rok mění.

V listopadu 2008 proběhl zážitkový kurz Aviátoři.

Kdy a jak jste přišli na myšlenku takové kurzy pořádat?

Přišlo nám to jako dobrá věc, kterou pobavíme zároveň sebe i druhé. Začali jsme kurzem pro 24 účastníků, který se jmenoval Válka růží. Proběhl v únoru roku 2007. Lidé, kteří se ho účastnili, dostali nápad uspořádat podobný kurz pro ty, kteří nově nastupují na fakultu. Domluvili jsme se s vedením institutu, požádali Akademický senát FSV o příspěvek na uskutečnění seznamovacího kurzu a když škola rozesílala oznámení o přijetí ke studiu, přidali jsme do obálek pozvánku. Při přípravách iniciačního kurzu nám velmi pomáhá tajemník Institutu sociologických studií Petr Soukup. Je

to neskutečně schopný a vstřícný člověk, který už zařídil spoustu věcí, se kterými jsme si úplně nevěděli rady – např. usnadnil komunikaci s „úředním šimlem“.

Kolik lidí projevilo o účast na kurzu zájem?

Obou ročníků se zúčastnilo asi 70 % nastupujících prváků.

Co jste jim o kurzu řekli předem? Věděli, do čeho jdou?

Moc jsme jim toho neprozradili. Tušili, že se dovědí něco o škole a jejím fungování a že dostanou příležitost navázat kontakt s lidmi, s kterými se budou následující roky potkávat. Ti, kteří prožili seznamovací kurz na střední škole, měli představu jasnější, jiní čekali spíš chlastačku a žádnou velkou námahu.

A jak to potom vypadalo na místě? Alkohol v programu nebyl?

My jsme nikomu v popíjení nebránili, ale program byl postaven jinak. Myslíme si, že kvůli alkoholu a pospávání není nutné opouštět Prahu. Začátek kurzu navazoval na zápis ke studiu, takže všichni účastníci na kurz zamířili z Prahy. Každému jsme dali přesný popis, kam a jak se má dostat. Tím jsme zajistili vytvoření malých skupinek, které putovaly na místo srazu s ostatními samostatně a cestou plnily různé úkoly. Přitom měli členové jednotlivých týmů dostatek příležitostí se vzájemně poznat.

Večer jsme se všichni sešli v budově bývalého augustiniánského kláštera v Zaječově v Brdech. Po večeři přišla výtvarná aktivita zaměřená na komunikaci a předávání informací ve skupině. V podobném duchu běžel celý víkend. Tvořivé workshopy, strategické hry, pohyb, spousta prostoru pro vzájemné kontakty. Pozvali jsme také některé pedagogy institutu, kteří program doplnili přednáškami. O své zkušenosti se studiem a jeho organizací se podělili také starší studenti.

Klíčovým zážitkem posledního kurzu bylo sobotní Kasino. Podařilo se vytvořit výbornou atmosféru, lidé hráli ruletu, black jack, poker i kostky. Vydělávaly se „peníze“, za které bylo možné vydražit poukázky, které každý z hráčů na začátku do hry vložil. Poukázky slibovaly

nějakou službu – někdo nabídl 5 lekcí hry na kytaru, jiný vysvětlení nějaké sociologického problému, další přípravu svačiny, pozvání na večeři... Tím jsme zajistili, že se lidé setkají neformálním způsobem i po návratu z kurzu.

Jak byli účastníci kurzu s programem spokojeni? Dal jim to, co jste zamýšleli?

Dva ročníky kurzu, to jsou víc než dvě stovky účastníků. A ani jeden z nich nebyl – dle závěrečného hodnocení – nespokojen. Většinou se víkend líbil a ocenili, že jsme jim vstup do oné Terry Incognity, kterou pro ně před začátkem prvního semestru je jejich škola, usnadnili.

Pojďme si povídat o tom druhém typu kurzu, který děláte. Čím se od TI liší?

Především na něj jezdí méně účastníků a trvá pět dnů. Díky tomu možné jít více do hloubky, dělat zajímavější a také nákladnější programy. Poslední běh kurzu jsme poprvé zaměřili na seberozvoj účastníků.

Podobně jako u velkého kurzu, i tento typ akce má svoji atmosféru danou námětem – první se jmenoval Válka růží, druhý Sanatorium a třetí Aviátoři. Když to přiblížím třeba na příkladu Sanatoria – přijedete, uvítá vás parta „doktorů“ v bílých pláštích, která promluví o duševních a jiných chorobách. Slovný profesor se ujme slova a každému dá spolknout léčivou pilulku. Uprostřed projevu se zblázní a uteče do polí. Takovým úvodem vlastně vstoupí účastníci do jiného světa. Mimochodem na konci tohoto kurzu bylo zase potřeba ze sanatoria utéct.

Jak se vám daří – ať u velkého nebo malého kurzu – přimět víceméně neznámé lidi ke spolupráci? Musí se přece objevit, minimálně v tom stočlenném davu, někdo, komu se nějaká hra nelíbí nebo mu něco z programu z nějakého důvodu „nesedne“.

Tak jako na všech kurzech podobného typu, včetně těch, které pořádají profesionální agentury, platí i zde takzvané pravidlo Stop! To znamená, že kdykoli je někomu něco nepříjemné, nechce už dál v aktivitě pokračovat, nemusí. Nikdo ho nemůže nutit, nikdo se pro to na něj nebude mračit. Na druhou stranu, my se na kurzu nepouštíme do věcí, které by mohly být skutečně nebezpečné, ať už fyzicky nebo psychicky, na to bychom potřebovali v týmu psychology a další profesionály. Většina aktivit je opravdu dobrá k pobavení, objevení něčeho nového, k seznámení, ke spolupráci.

Děkuji za rozhovor.
Věra Voňavková